

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 8 K. Naročnina se pošilja na: Upravištvu „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Kotoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvu: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitive za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Volilni shodi.

Šoštanj. Danes dne 17. maja se predstavi volilec v Šoštanju kandidat za državni zbor gosp. dr. Anton Korošec, urednik v Mariboru.

Sv. Lovrenc na Dr. polju. V nedeljo dne 20. t. m. bo pri nas po rani službi božji volilni shod v Finžgerjevih prostorih. Kandidat gosp. dr. Anton Korošec se bo na shodu predstavil volilecem. Pridite v obilnem številu na shod!

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Politično gospodarsko društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. priredi dne 20. maja ob 3. uri popoldne v stari šoli občni javni zbor. Predstavil se bo volilecem kandidat za V. skupino g. dr. Anton Korošec. O živinoreji govori g. potovalni učitelj Jelovšek. Domačine in sosede uljudno vabi odbor.

Nazaret v Savinjski dolini. Na Vnebohodo dne 24. maja priredi tukaj po rani sv. maši kandidat za V. skupino dr. Ant. Korošec volilni shod. Volilci, pridite v obilnem številu!

Ljubno. Dne 24. maja to je na Vnebohodo se predstavi po drugi službi božji pri nas kandidat za V. skupino g. dr. Ant. Korošec cenjenim volilecem, ki se tem potom iz domače in bližnjih far prijazno vabijo na zborovanje.

Sv. Marjeta niže Ptuja. Prihodajo nedeljo dne 20. maja ob 3. uri popoldne priredimo tukaj v prostorih g. Mikla velik volilni shod, na katerega se vabijo volilci naši ter od Sv. Marka, Sv. Barbare, Zavrča, Polenskega, Sv. Lenarta, sploh od Ptuja do Središča. Govoril bo deželni poslanec g. dr. Franc Jurtela in drugi govorniki. Zal. kandidat g. dr. Anton Korošec ne more priti, ker je že prej zata dan obljubil shode na dveh drugih krajih. Vkljub temu pridite volilci v obilnem številu!

Za rogaški okraj bodo volilni shodi prihodnjo nedeljo dne 20. t. m. ob 7. uri zjutraj v Kostivnici pri Lindiču; govorniki bodo gg. tajnik Vinko Žurman in župan Martin Debelak. Popoldne ob

3. uri bode pa to nedeljo volilni shod pri Sv. Roku ob Sotli v gostilni g. Jurija Plevčak; kot govornika bode nastopila gg. France Vizovišek od Sv. Florjana in župan Janez Roškar. Zlasti pa se opozarja na veliki volilni shod na Križevu, dne 24. maja, popoldne ob 3. uri pri Timču v Gaberji pri Rogatu, kamor sta naprosena priti gospoda poslanc dr. Miroslav Ploj in dr. Franc Jurtela. Rogoški Slovenci, Križevljani, Florjančani, Žetalcani, Rokovljani in Stoperčani, pridite na ta shod v obilnem številu!

V Konjicah je na praznik Vnebohoda Gospodovega, dne 24. maja popoldne ob 3. uri volilni shod za prihodnjo volitev v državni zbor. Volilci, možje, mladeniči, pridite v obilnem številu! Zborovanje se vrši v prostorih, kjer po navadi zboruje politično društvo.

Volilna borba.

Dr. Korošec pa učiteljstvo.

Najbolj strastno sta proti kandidaturi dr. Korošca govorila na celjskem zaupnem shodu zastopnika učiteljstva, vsaj enega dela, gg. Gradišnik in Kankler. Brez vsakega stvarnega dokaza sta ga slikala kot sovražnika učiteljskega stanu in šole, ker ga jima je tako namahal „ban-ban“ „Slov. Narod“. Naj bi vendar gospodje enkrat stvar resno prevdarili, pa bi se lahko prepričali, da je ta strah pred Korošcem znotraj votel, od zunaj pa ga nič ni! Naj vendar gospodje navedejo iz „Slovenskega Gospodarja“ in „Našega Doma“ članke in stavke, ki bi bili sovražni šoli in učiteljstvu! Naj bi bili šli poslušat dr. Korošca na mnogobrojne shode, kako živo je povdarjal potrebo izobrazbe in šol! Gospodje so čudno občutljivi: če le kdo zine besedico o šoli, že so čisto izven sebe in ga imajo na sumu, da je sovražnik šole. In vendar je šola tako imenitna javna naprava, da se o njej pač mora javno govoriti in pisati; ljudstvo žrtvuje za šolo svojo srčno kri, kakor

je nekda rekel veliki liberalcec dr. Tavčar v kranjskem deželnem zboru, plačuje za šolo velikanske davke in ji izroča mladino, ali tedaj ljudstvo nima pravice zvedeti kaj o šoli? Nobena stvar pod soncem ni tako popolna, da bi se ne dala spopolniti. Tudi sedanja šola se da spopolniti tako, da bo kmečkemu ljudstvu nalagala manj bremen, pa donasala več haska in učiteljem samim več veselja z lepimi vapehi. Šola je zavoljo ljudstva, ne pa ljudstvo zavoljo šole. Naj se tedaj gg. učitelji ne dajo zlorabiti gnili stranki „Slovenskega Naroda“, ampak blagor ljudstva jim bodi edino vodilo. Po tem ne bode nasprotovali kandidaturi moža, ki stoji na odločno demokratični podlagi. Kmečki in delavski stan potrebujeta dobrih šol, dobre šole pa potrebujejo dobrih učiteljev. Kot iskreni prijatelj ljudstva bo dr. Korošec tudi odločen zagovornik šole in učiteljstva. Le proč strasti in predsodke, pa se bode z njim prav dobro razumeli!

Dva shoda v Savinjski dolini.

Zadnjo nedeljo dne 13. maja se je predstavil naš kandidat dr. Ant. Korošec na dveh krajih svojim volilecem, predpoldan v St. Pavlu pri Preboldu, popoldne v St. Juriju ob Taboru. Povsod je bila udeležba velika, posebno v St. Juriju. G. kandidat je razvijal v obširnih govorih svoj kmečki program, v katerem zahteva, da se postavodajstvo ozira v isti meri na kmečki stan, v kateri si to po svoji važnosti za red in državni obstoj tudi zasluži.

Z ozirom na razmere v Savinjski dolini govori tudi natančno o hmeljarskih težnjah. Slovenski poslanci morajo skrbeti, da se provenienčni zakon ne sprejme, ker bi to škodilo savinjskemu hmelju. Kupci ne bi vprašali, kako dober je hmelj, ampak odkod je. Sedaj gre savinjski hmelj pod češkim imenom na svetovni trg. Davčne oblasti želijo uvrstiti hmeljišča zaradi višjega obdačenja med vrte, ali hmeljišča niso več vrtna rastlina, ampak se pridelujejo na veliko, valed česar jim je tudi cena padla. Zato bi bilo krivično, hmeljišča še višje obdačiti. Po vzoru čeških hmeljarjev se morajo tudi slovenski

LISTEK.

Brusni kamen.

Povest. — Spisal L. V. Starogorski.

Eno onih lepih junijskih nedelj je bilo. Navadno gredo ljudje ob tem času raje k prvim mašam, ker je hladneje kakor potem.

Po potu, ki je vodil od cerkve v vas Rakitje, sta korakala počasi, pušče iz pipe, dva že postarana možaka. Prvi gospodar in kmet pri Četinu, Mibel Četina, drugi njegov mejaš in sosed, tudi trden kmet, Urh Vrlin. Pomenkovala sta se med seboj, kakor se pomenkujejo sosede.

„Ako Bog da blagoslova in odvrne nezgodo, bo letos letina, da bo veselje“, pravi Vrlin in pokušlja. „Dež moči o pravem času, da ni premokro, ne presuho. Vse raste, kakor bi vlekel iz zemlje. Krompir cvete, da je milina gledati, žito in pšenica imata klasje, kakor ženski jeziki. Dobra letina bo, sosed!“

„Kdaj začneš s košnjo?“ vpraša Četina in pogleda po nebesnem svodu. „Mislim sem, da bi jutri oni travnik zraven tvojega. Trava je človeku do pasu in gosta. In vreme bo menda ostalo tako! Ono za Rakitjem pa nazadnje. Tam ima še čas rasti!“

„Tudi jaz ne bom odlagal! Čas košnje je tu in treba napraviti prostor za otavo... Kbm, kbm... Ne vem — kašelj se me loti že več dni!“

„Naj ti napravijo ženske lipov čaj s tavžent-

rozami. Lani je mene tudi prejel, pa sem ga odpravil!“

„Saj ga pijem, pa ne pomaga nič! Za starost nič ne pomaga in če spijem vse tavžentrože z lipovim čajem.“

„Nu, tako hudo ni“, de zadovoljno Četina in potegne par gostih dimov. „Z menoj se še ne gre, kdor si bodi!“

„Do sedaj sem bil tudi jaz še vedno čvrst in še nisem za plot. Vendar čutim, da nisem več to, kar sem bil! Primarna, ali še pomniš? Vse je bilo naše!“

Urh Vrlin se je zravnal, kakor bi mu spomini na mlada leta povrnili nekdanje moči.

„Gotovo, še se spominjam!“ de Četina. „Sedaj so pa drugi na tih mestih. Premišljal sem že, bi li ne bilo bolje, ako bi odložil gospodarstvo v čile, mlade roke! Ubijal sem se dovolj dolgo! Kaj meniš, sosed?“

„Tako je! Stari dnevi so zato, da si človek odpočije, ne pa, da se muči! Imaš sina, ki ti ne bo delal sramote pri gospodarstvu in imenu! Brez skrbi mu lahko daš ključe!“

„Resnica, sosed, ne da bi se hvalil! Vendar rečem, da sem storil dolžnost v odgoji otrok! Vsi trije so dobri! Barbika je že dobro spravljena in ji dobro gre, Jože ima belega kruha dovolj in Silvester naj gospodari na očetovem domu!“

Zadovoljno je potegnil iz pipe, pljunil in nadaljeval:

„Nu, pri tebi pa tudi ni drugače! Res je škoda Tilke, da je umrla, pa ne tuguji! Je že tako odredba božja, da eni umrjejo mladi, drugi stari! Franica

pa bo dobila snubačev, da ne boš vedel, komu bi jo dal, hehe...!“

„Kaj pa hočem“, je dejal Urh zadovoljno kimaje. „Jurju dam kmetijo, Franica pa naj si poišče drug dom! Seve, jaz je ne bom silil vzeti tega ali onega! Kakor si postelje, tako spi! Naj si zvoli po svojem srcu, samo, da bo srečna in da se ne bo pritoževala. Razume se, da mora voliti iz poštene hiše!“

„Isto pravim tudi jaz! Brez ljubezni ni prave sreče in zadovoljnosti! Siliti otrok nimam pravice in to vem, da denar sam ne stori srečnega. Sicer pa, kakor mladina misli, ki še ne ve, kako se živi po svetu, ne bom dovoljeval! To ti ne gleda na drugega, kakor na lepoto in brhkost! Saj veš, kako je! Mislijo celo, da se dá kamenje na cesti tudi jesti!“

Starca — gospodarja sta korakala počasi in naložila vnovič.

„Veš, Urh“, reče Mibel, „meni se dozdeva, da se tako malce čez ograjo bolj lepo pogledata moj Silvester in tvoja Franica, kakor se gledajo sosedi! Večkrat sem ju videl in zadnjič mi je rekla stara: veš, je rekla, naš Silvester in sosedova Franica se rada vidita! Jaz sem dejal: nu, naj se pa! Ve babnice tako vse najprej zvohate! — Sosed, po pravici rečeno, bodi že tako ali tako, saj je med nama, ako je to res, jaz mu ne bom branil! Kaj praviš?“

„Tudi meni je naša že pravila, da Franica malo prerada pogleduje k Četinu. Radi mene, ako je tako, naj se pa vzameta, nu! Saj slabe gospodinjne ne bo dobil in ti ne slabe sinuhe!“

„Bog daj!“ je odvrnil Mibel. —

Domov prišedši je Urh bolj zvedavo pogledal

Današnja številka ima „Naš Dom“ kot prilogo.

hmeljarji potegovati za to, da se prepove hmeljskim kupcem skleniti kupna pogodbe s pivovarnami, predno je letoletni nasad dozorel, ker je to vedno na škodo hmeljarjem. G. kandidat se omeji tudi umestnih sklepov hmeljarskega društva v Zalcu, ki je sklenilo potegovati se za to, da se železnični tarif za izvoz hmelja in za uvoz hmeljskih drogov zniža in da se tudi vzne cene za nabiralec hmelja znižajo.

Z velikim zanimanjem so zborovalci poslušali izvajanja g. kandidata, ki se niso gibal v praznih besedah, ampak se pečala s samimi vprašanji, ki so za kmeta zanimiva pa tudi važna. In če je tudi prišel še kdo s kakim nezaupanjem do dr. Korošca na shod, med njegovim govorom se je moral vsak nasprotnik spreobrniti ter sprevrediti, da si kmetje ne morejo želeli bolj gorečega zagovornika kmečkih teženj. Za to so tudi zborovalci na obeh shodih sprejeli brez ugovora kandidaturu g. dr. Antona Korošca.

Pri Sv. Juriju ob Tabornu so stavili tudi kmetje več vprašanj do g. kandidata, tako zaradi železnične zveze s Kranjsko, zaradi provenienčnega zakona, zaradi šole, zaradi carine. G. kandidat je na vse vprašanje točno in v zadovoljstvo zborovalcev odgovoril. Ko se je vlč. g. župnik priporočal kandidaturu g. dr. Korošca, se je zbor z navdušenimi klici na kandidata zaključil.

Za četrto skupino v celjskem okraju, ki je po smrti posl. Berkša tudi brez poslanca, je maglasi svojo kandidaturu g. dr. Karol Verstovšek, profesor v Mariboru. Priglasili so torej dosedaj za to kurijo svojo kandidaturu dr. Povalej, Roš in dr. Verstovšek.

Rogaška Slatina. Dne 13. maja se je ob veliki udeležbi vršil osnovni shod kat. političnega društva za sodni okraj rogaški. Dosedaj je bilo delovanje našega političnega društva omejeno samo na župnijo Sv. Križ, zanaprej pa sega njega delokrog na celi rogaški okraj. Sklicatelj preč. g. nadžupnik Franc Korošec razloži potrebo in veliko važnost novega društva za narodno probujo celega okraja. Ljudstvo se mora udeležiti političnega življenja, zlasti volitev, če ne, mu preti pogin. Nato nastopi starosta županov, g. Martin Debelak, ki zbranim volilecem s toplimi besedami priporoča kandidata za 5. kurijo, dr. Antona Korošca v Mariboru. Ob velikem navdušenju se je sprejela enoglasno resolucija: Volilci, zbrani 13. maja pri Sv. Križu na osnovnem zborovanju kat. političnega društva za sodni okraj rogaški, se odločno izjavljajo za kandidaturu dr. Ant. Korošca in obljubijo le njemu svoje glasove. Novi odbor se je sestavil tako: Predsednik preč. g. nadžupnik Franc Korošec, podpredsednik g. Martin Debelak, tajnik g. Vinko Žurman, blagajnik gosp. Mat. Košak. Bog daj obilo blagoslova prerojenemu društvu!

V Trbovljah je bilo zadnjo nedeljo zborovanje „Podpornega delavskega društva“. O volilni spremembi je govoril g. Gostinčar iz Ljubljane. Liberalni študent Roš je rohnol proti slovenski dubov-

ščini in napadel g. dr. Jankoviča in dr. Korošca. Zavračal ga je g. Lončarič ter priporočal kandidaturu g. dr. Korošca, ki je od narodnega vodstva postavljen kandidatom. V imenu dr. Korošca obljublja, da bo v slučaju izvolitve dr. Korošec rad prišel poročat tudi med delavce v Trbovlje. Navzoči so pritrdjevali govoru ter obljubili, da volijo dr. Korošca. Le nekateri pristaši Roševi so bili za g. Rebeka iz Celja, ki pa je kandidaturu odkrito in pošteno odklonil. Kam tudi pridemo, če bo vsak kraj imel svojega krajevnega kandidata. Naš skupni kandidat je dr. Korošec in za njega v boj, sicer zmaga kandidat meščanov orehovski Bračko!

Politični ogled.

Državni zbor se je sešel zopet dne 15. t. m. Zbornici se je predstavil novi ministrski predsednik princ Hohenlohe. V nastopnem govoru je povdarjal, da se mora sprememba volilnega reda na vsak način izvršiti in da se bodo pri pogodbenem vprašanju z Ogrsko strogo varovale koristi avstrijske državne polovice.

Slovenska ljudska stranka na Kranjskem je imela zadnjo nedeljo ljudski shod v Vipavi. Liberalci so hoteli motiti zborovanje, a kmetje so jih kar v en pometali in zborovanje se je lahko mirno vršilo. Govoril je vodja stranke dr. Ivan Šusteršič.

Prejšnji ministrski predsednik baron Ganč je imenovan od cesarja za predsednika najvišjega računskega dvora.

Nemški cesar namerava obiskati našega cesarja dne 6. junija. Na Dunaju ostane dva dni. Sestanku pripisujejo politično važnost. Slovanom v prid nemški cesar gotovo ne bo govoril!

Ruska državna дума (državni zbor) se je otvorila dne 11. t. m. Pred zbornico je bila velika množica ljudi, ki je zaklicala vsakemu poslancu posebej, naj doseže splošno pomiloščenje političnih hudodelcev. Za predsednika je bil izvoljen Muramiev. Poslanci s v zbornici res najprej zahtevali v ginljivih besedah pomiloščenje političnih kaznjencev.

Vstaja v Nemški Afriki. Komaj je Nemška država nekoliko udušila upor Hererov, ki je trajal blizu dve leti po njenih naselbinah, že prihaja druga vest, da se je začel gibati zamorski narod Hotentotov. Nemci postopajo z ubogimi zamorci nad vse surovo, zato ni čuda, če se uprejo.

Razne novice.

* Promocija. G. Drag. Koderman je bil dne 12. t. m. v Gradcu promoviran za doktorja prava.

* Rabite samo slovenske vžigalice! Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je oddala zopet trdka Ivan Perdan v Ljubljani kot založnica 1000 K. To je že drugi tisočak v tem solarnem letu. Zavedni Slovenci, rabite edinole vžigalice v prid družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

je šel iz mesta. Hodil je plačevati davke, ker oče ni rad hodil dolgo pot. Bil je dobre volje in ga je malo preveč skrnil, kar pa seveda ni zameriti mlademu človeku, če si ga včasih malo preveč privoščil. Silvester ni bil pivec in se ga je hitro nalezal. Bila je že tema, ko je prišel v vas.

Prijeten nočni hlad je uplival dobrodejno na razgreto glavo, zrak je bil nasičen lepega vonja cvetlic in drugega cvetja. On pa je ugibal razna vprašanja. Tudi o lastnem gospodarstvu... Potem bi si vzel deklico za ženo, deklico — sosedovo Francico. Zadnjič mu je dejala, da bo njegova in nobenega drugega in da ga ima rada. Veselo se smeje je stopal proti domu. V žepu je imel nekaj sladčice v papir zavitih — za Francico. V jutru ga je videla in se norčevala, naj ji nekaj prinese. On ji je pa v resnici prinesel! Potem je kupil nov brnani kamen. Košnja se bliža, koso že ima, kamen je kupil danes... Šel bo kositi k sosedovim, Francica pomagat sušiti k njim... Pri takih mislih mu je bilo prijetno pri srcu. — Stariši se tudi ne bodo protivili, in na jesen ali po zimi bi bila lahko poroka. Seveda, ako oče odloži gospodarstvo, kakor so rekli parkrat žel? — Sedaj mu pa šine nekaj v glavo. Čas ima, priliko tudi? Pod okno k Francici, da ji sladčice! — In zavil je k sosedovim. Pes je zalajal, pa spoznal Silvestra ter se potegnil v svoje ležišče, kot bi hotel reči:

„Ti že smeš, ti, pa nobeden drug!“

Pod oknom je obstal in ugibal.

„Se bo oglasila ali ne!? Trmasta je, kakor njen oče in malo prehitro se vjezi! Nū, brez napak

* Posredovalnica služb gostilniške za druge v Ljubljani, Gradišče št. 7 naznanja, da rabi več natakarij, kuharic in služkinj za splošna dela. Priporočljivo je, da se gostilniški uslužbenci vseh kategorij marljivo oglašajo v zadružni posredovalnici. Posredovanje za posle je brezplačno.

* Praktični tečaji za zeleno cepljenje.

Deželni vinogradniški inštruktorji bodo letos v sledečih vinogradih in času praktično razkladali zeleno cepljenje, gojenje trte v poletju in uničevanje trtaih škodljivcev: V okraju Maribor vinogradniški inštruktor Vincenc Brezner iz Št. Ilje: 29. maja ob 9. dopoldne pri Thalerju v Št. Ilji, ob 2. popoldne pri Ledineku v Polički vasi; 30. maja ob 9. dopoldne pri Lipu v Hlapju, ob 2. popoldne pri dr. Bartu v Pačniku; 1. junija ob 9. dopoldne pri gospej Repnik v Cirknici; 2. junija pri Kremanu v Račpahu. Vinogradniški inštruktor Franc Virant v Slov. Bistrici: 16. junija ob 10. dopoldne pri Scherbanu v Framu; 18. junija ob 10. dop. pri šoli v Razvanju; 19. junija ob 10. dop. na posestvu šentpavelskega samostana v Lembahu. — V okraju Št. Lenart, Radgona, Gornja Radgona vinogradniški inštruktor Ivan Pirber iz Št. Lenarta; 5. junija ob 9. dopoldne pri Ermanu v Partinju; 7. junija ob 9. dopoldne pri Eilecu v Zgor. Ročici; 8. junija ob 8. zjutraj pri Pečovniku v Cermlešaku; 10. junija ob 3. popoldne pri deželni trsnici pri Sv. Antonu; 12. junija ob 9. dopoldne pri Kocuvanu v Sovjaku; 13. junija ob 9. dopoldne pri Brezniku v Rožičkem vrhu; 15. junija ob 9. dopoldne pri gospej Wurzinger v Velkem Janšpergu. — V okraju Ptuj vinogradniški inštruktor Jožef Zupanc iz Pnja: 14. maja ob 1. popoldne in cel dan 19. junija na deželni trsnici v Rodnem vrhu; 15. maja ob 9. dopoldne pri Wratsfeldu v Jablančih, ob 2. popoldne pri istem posestniku v Sedlačku; 17. maja ob 9. dopoldne in cel dan 18. junija na deželni trsnici pri Sv. Urbanu; 18. maja ob pol 12. dopol. pri Pukšiču v Preradi; 19. maja ob 10. dop. pri Beneschu v Mestnem vrhu; 21. maja ob 1. pop. in 20. junija cel dan na deželni trsnici v Naraplju. — V okrajih Rogatec in Šmarje vinogradniški inštruktor Franc Stamberger iz Šmarja: 10. junija ob 3. pop. na deželni trsnici v Žetalah; 14. junija ob 3. pop. pri Rokavcu na Sladki gori; 17. junija ob 8. dop. pri župniku Šebatu v Zasmu; 19. junija ob 8. dop. pri Žurmanu v Sv. Trojici pri Slatini; 21. junija ob 9. dop. pri nadučitelju Kurbanu v Slivnici; 26. junija ob 8. dop. pri Gajšku v Kostivnici; 28. junija ob 9. dop. pri dr. Derču v Zibiki; 29. junija ob 3. pop. na deželni trsnici v Dvoru pri Šmarju. — V okrajih Ljutomer in Ormož vinogradniški inštruktor Alojzij Ašič iz Ormoža: 18. maja ob 9. dop. pri Meznariču v Trnovcih; 19. maja ob 9. dop. pri Siegmundu v Brebrovniku; 21. maja ob 9. dop. pri Gomziju v Vičancih; 22. maja ob 9. dop. pri župniku Zadravcu v Sodincih; 23. maja ob 9. dop. pri Severu na Humu; 26. maja ob 9. dop. pri župniku Menhartu v Veliki Nedelji; 28. maja ob 9. dop. pri Frasu v Godomarcih; 29. maja ob 9. dop. pri Mariniču v Mali

ni ni nikdo! Sicer pa, zakaj bi se jezila, če jo pokličem! Malo ji bom ponagajal!“

Francica pa še ni spala. Mislila je o vsem in ničem, kakor ljudje, ki se čutijo zadovoljne in jih ne tare skrb. Vsekako so se ji porajale v duši podobe, zavite v tanko, prozorno meglo. In te podobe so morale biti vabljive, ker se je smehljala. Morebiti podobe bodočih gradov nad, snovane večidel s sosedovim Silvestrom. Rada ga je imela Francica, sosedovega Silvestra. Včasih je mislila, da je greh. Ali čista, prava ljubezen ni prepovedana, ker je Bog sam ljubezen. Zatirati pa zakone narave, jim kljubovati, je toliko, kakor gaziti svojo srečo.

Iz teh domišljij jo vzbudi trkanje na okno.

„Francica, ali spiš?“ je klica glas.

„Kaj pa je?“ vpraša dekle in odpre ono. Spoznala je Silvestra. „Kaj si prinesel?“

„Ugani!“ se pošali Silvester.

„Nič, to bo menda najbolj nganjeno! Rad bi se norčeval!“ je rekla malo nevoljno, ker je opazila, da je več pil, kot bi moral. In takega ni marala videti.

„Veš, kaj se pravi norčevati? Ako te zvežem v vrečo in potem jamem klicati, da prideš ven!“

„Že vidim, da imaš danes dober jezik,“ reče pikro.

Silvester ni opazil tega.

„Ako bi bil dober, ga odmah pojem,“ odvrne Silvester.

„Ne vganjaj burk! Meni se mudi spati, ker sem utrujena!“

(Dalje prihodnjih.)

II.

Bilo je nekega večera v majaiku, toraj nekaj dnevov prej, kakor sta se pogovarjala sosedna o svojih otrocih. Silvester, krepek mladenič in priden,